

[Lilli Gyldenkilde]

Dem skal hr. Estrup få i hånden, så kan han tage dem med til sine forhandlinger, og så kan vi se, om der kommer noget ud af det.

Sandheden er jo, at der er tale om en milliardbesparelse oven i det, man i forvejen har beskåret samtlige dagpengeberettigede med, nemlig ved at tage reguleringerne ud af dagpengesystemet. Det er kommet tydeligt frem. Der er ikke nogen, der har afvist, at der er tale om, at man sparer disse penge.

Jeg har spurgt arbejdsministeren om, hvor i alverden man skal skaffe uddannelsespladser inden for specialarbejderområdet, og har ikke fået noget svar. På nogle specialarbejderskoler er der i dag op til to års ventetid for at komme ind, fordi der ikke er kapacitet nok. Hvordan vil man klare det ved at sige: ja men de, som vi her taler om, skal gå uden om køen og ind. Ja tak, så har man også sikret sig, at der kommer nogle langtidsledige i den anden ende, og så har man altså skabt en ny cirkel. Det er ikke holdbart, og man må komme med nogle ordentlige svar. Sagen ender ikke med denne debat. Vi må bore videre i tingene i arbejdsmarkedsudvalget.

Jeg har heller ikke fået noget svar på, om det er den nye arbejdsmarkedsuddannelsesfond, som skal betale. Det siger sig selv, at de 2.000, der kan komme ind på specialarbejderskolerne, slår til som en vis mand et varmt sted, og det vil sige, at der skal bruges nogle flere penge. Jeg er spændt på at høre, om det virkelig er arbejdsmarkedets uddannelsesfond, som skal bruges.

Vi har én gang talt om – det var med de radikale – de 100 mill. kr., der skulle køre videre i de her systemer, men vi roder lidt rundt i det efterhånden, for vi kan ikke få dokumentation for, hvor man tager pengene. Vi kan kun se, at der skæres ned på uddannelsessiden på alle områder.

Vi har heller ikke fået noget svar på, hvad det kommer til at koste for kommuner og amter. Ikke nok med, at man ikke skal have jobskabelsesloven mere, man skal også se i øjnene, at kommunerne i hvert fald på længere sigt får nogle udgifter i og med, at en ikke uvæsentlig gruppe af dem, vi her taler om, selvfølgelig vil ende på bistandskontoret. Det gælder i alt fald dem, der kommer på en § 42-uddannelse, efter at de måske har klaret – hvilket er udmærket, hvis de kan det og har lyst til det – en 8.-9.-10. klasse, så de kan gå videre med noget andet. De ender i hvert

fald på bistandskontoret på § 42, og dér får kommunerne udgifterne. Kommunerne kan heller ikke bare nedlægge 12.000 job, og det er det, man forlanger af dem, når man siger, at jobskabelsesordningen skal ophøre. Vi må altså have lidt bedre svar end dem, vi har fået indtil nu.

Jeg vil spørge ministeren: hvad betyder den del af forligsteksten, der handler om rådighedsopstramning? Hvad betyder det i praksis? Et andet spørgsmål: man siger, at folk kan blive i A-kassesystemet eller i arbejdsmarkedssystemet, og nogle kommer i en 8.-9. klasse og skal så over på § 42. Så er det sådan i dag, at er man kommet på § 42, skal man arbejdsprøves, inden man kan komme ind i A-kassesystemet igen. Vil man nu til at lave to ordninger, én for de almindelige, der kommer på § 42, og én for de langtidsarbejdsløse, som kommer på § 42? For hvis man ikke vil lave en nyordning for de sidste, betyder det, at det simpelt hen ikke er rigtigt, hvad der står i forliget: at man ikke ryger ud af arbejdsmarkedssystemet. Det skal man være opmærksom på, og jeg vil meget gerne have et svar på det. Jeg kan se, at der er både en tidligere socialminister og en nuværende socialminister og en arbejdsminister til stede. Det må være muligt at finde et svar på det.

En fjerde ting, vi ikke har fået svar på, er: hvor er egentlig de arbejdspladser, vi taler om at vi skal uddanne folk til? Det har været meget sporadisk, hvad der har været fremme, og det har vistnok ikke overbevist ret mange herinde undtagen dem, der er overbevist i forvejen. Det lader sig nok heller ikke gøre at overbevise nogen udenfor. Kunne man ikke få en lille opremsning af, hvor man vil have at de arbejdsløse skal have uddannelse bagefter?

Nu er tiden ved at løbe fra mig igen. Jeg bliver nødt til at spørge til stk. 5 i aftalen om arbejdstilbudsordningen. Der står, at man laver en overgangsordning, så langtidsledige, der afslutter et arbejdstilbud mellem 1. juli 1983 og 1. januar 1985, kan vælge mellem uddannelsestilbud og arbejdstilbud. Så vidt jeg kan se, bliver det en form for lovgivning med tilbagevirkende kraft, for denne lovgivning er ikke fastlagt endnu, og den kan vel næppe komme til at gælde fra før den 1. januar 1985, og det vil altså sige, at i et halvt år tager man folk over i det nye system på et